

moederjarigheid der koningin. De minister van buiten-landse zaken heeft te dier gelegenheid eene redevoering uitgesproken, waarin hij sterk op de noodzakelijkheid heeft gedrukt voor Spanje, om thans een sterk gouvernement te hebben, dat in staat is om over alle twistmakers te heerschen, welke in de ongeregelde handelen iets zoeken om aan hunne euzen en bevoorrecht-heid te voldoen.

Maar terwijl de magt zich te Madrid organiseert, vernielt de burgeroorlog de provincien zoo levig als ooit; Girona en Barcelona houden een geregeld beleg staande; Sarragossa en Leon ongelukkig. Het zuiden heerscht in verscheidene steden de beweging, en zijn misschien zelfs in opstand. Zal de vrede dan nooit weder in het ongelukkige spanje herboren worden?

De Spaansche post deelt geene beslissende tijding mede. Het is echter zeker, dat de stad Leon zich aan het provisionele gouvernement onderworpen heeft. Te Barcelona en Girona, was volgens de laatste depêches nog alles hetzelfde. Het schieten duurde in de eerste dier steden steeds voort, en Prins maakte zich bereed de tweede aan te vallen; doch hij had dezelve nog niet bestormd, zoo als het gerucht aan de grenzen getoopen had.

De moederjarig-verklaring van de Koningin wordt door de dagbladen van Madrid op eene verschillende wijze beschouwd; volgens eenige zal deze maatregel Spanje reddten, en is dezelve duizendmaal beter dan eene schitterende overwinning, die men op de opstandelingen behaalt; volgens anderen integendeel is zij het teeken van nieuwe ongelukken welke op het schiereiland zullen nederkomen. Deze meening wordt natuurlijk door geen ernstig argument ondersteund, en het zou inderdaad zeer onwettig zijn, dezelve te rechtvaardigen. Deze taal bewijst slechts eene zaak: dat er overal monschon zijn, welke eene oppositie tegen de magt zouden zoeken, *quand même*.

— BAYONNE, 30 October. De senaat en het congres hebben den 27 de commissien benoemd tot onderzoek van het ontwerp der moederjarig-verklaring van de Koningin. Dezelve bestaan uit leden van de parlementaire partij.

De opstandelingen te Sarragossa hebben den 28 gevraagd, dat de vijandelijkheden zouden geschorst worden, tot dat het antwoord der regering zou ontvangen zijn op de voorstellen van onderwerping, die zij den 23 gedaan hebben.

De generaal Senosiain heeft den 23 berigt, dat hij hoopte dat Leon zich den volgenden dag zou overgeven.

Latere berigten melden, dat Sarragossa zich onderworpen heeft. Er blijven dan nu nog maar de opstandelingen van Girona en Barcelona overig.

FRANKRIJK

De Kardinaal, Aartsbischop van Lion heeft over eenigen tijd eenen brief geschreven aan den Rector der akademie van Lion, (zie denzelfden in het nummer der Cath. Ned. Stemmen van den 4 November) waarin hij de vrijheid van onderwijs verdedigt, en tevens, genoemd Rector kennis geeft, dat hij deaalmoezaren van de collegien zou weg nemen, indien er onder de professoren gevonden werden, wier leer met de leerstellingen der Catholijke Kerk in strijd was. Tot die verklaring waren de Bisschoppen van Langres en Châlons toegetreden door brieven, bij middel der dagbladen openbaar gemaakt. Het Journal des Débats meldde dat de brief van Mgr de bisschop van Châlons, aan den raad van state zou worden onderworpen. Het bevestigt deze tijding thans niet, lieggen ons doet gelooven, dat het slechts eene bedreiging was, welke geene andere gevolgen zal hebben. Maar zoo zij die taal, zou men het gouvernement moeten beklagen, dat, in plaats van de beoefening van het charter te houden, de geestelijkheid vervolgt, wier pligt het is die aan het ziele te herinneren.

De Democratie pacifique registreert, dat het fransch gouvernement voornemens was te worden na de stemming van het adres, een welkomst-waardig geschenk voor den hertog van Nemours, aan te bieden, zich grondende op den eervolsten titel van regent, welchen de kamers hem in de laatste zitting hebben toegekend. De Presse verzekert dat dit besluit door het kabinet is genomen.

De municipale raden hebben eene nieuwe wijze ontdekt om hunne oppositie aan het gouvernement in Frankrijk te toonen. Wanneer de maire, door de magt benoemd, hun mishaget, weigeren zij hunne medewerking en willen zich volstrekt niet geene zaken, die de gemeente aangaan, bemoeijen. De stedelijke raad

van Angers, welke het eerst het voorbeeld van deze geantagonistische oppositie heeft gegeven, werd opgedrongen door andere raden gevolgd: dien tengevolge bestaan er thans in Frankrijk vier gemeenten, welke niet meer geadmireerd worden, omdat de onvrede die de lokale zaken ziek wikkelt. Wat zal het gouvernement doen, in dit geval te verhooren? De stedelijke raden zelf en de hertog van Nemours, die het aan de welgeving eens nieuwe magt vragen, zooals de Presse zich doet houden?

Volgens op de beurs van Parijs verspreide geruchten, zou het fransch ministerie het geheel van een zijn omtrent den ijzeren spoorweg; twee leden zouden zich verzetten tegen het ontwerp, om deszelfs uitvoering aan het gouvernement toe te vertrouwen, en opmerkingen hebben gemaakt ten voordeele van verschillende compagnien, welke voornemens zijn, denzelfden aan te nemen, bijaldien hij mogt worden aangehouden. De meerderheid van den raad echter van een tegenovergesteld gevoelen zijnde, zou men uit alles kunnen opmaken, dat de wet, welke het gouvernement magtigt den weg op eigene kosten aan te leggen, bij de opening der zitting zou worden aangehouden.

Uit Genua, in Piemont, is berigt, dat de hertog van Aumale den 21 kasteleden op het kasteel aldaar aangekomen en aldaar door zijne tante van moederszijde, de koningin weduwe van Sardinië, Maria Christina, op het harteljkst, ontvangen is. Nog dienzelfden dag heeft de prins zijne reis naar Genua voortgezet.

Men houdt het hier nog langer zoo meer voor zeker, dat Oostenrijksche troepen het grondgebied van den Paus zijn binnengetrokken, en voegt er bij dat de herlogen van Modena en Toscaane gemeene zaak met Oostenrijk maken, terwijl de koning van Sardinië, bij gebrek aan genoegzame troepen, zijne interventie in het geven van raak doel bestaant. De Paus zou geweigerd hebben de Fransche troepen, welke de minister Guizot hem aangeboden had, in zijne staten te ontvangen.

De heeren de Chateaubriand en Berryer begaven zich naar Schotland, waar zij den 10 November te Edinburg den Hertog van Bordeaux zouden ontmoeten.

Eene door den Heer Achereau, op het plein La Concorde genomen proef om Parijs door middel van het Galvanismus te verlichten, is volkomen naar wensch uitgevallen. De toestel bestaat uit eene kolom van 200 paren, bestaande ieder uit de volgende in elkander ingeboschte stukken: 1. Eene glazen buitenpokaal; 2. In die pokaal een cylinder van steenkool, aan de beide einden open en dooberende in het, in de eerste pokaal vervatte zwavelzuur; 3. In den cylinder van steenkool eene poreuse porcelainen pokaal, bevattende water, tot op 15 graden gezuurd (met zwavelzuur). Dit stukje vangt het lapje taken der gewone kolodimen; 4. eindelijk in de porcelainen pokaal een cylinder van een mengsel van zink, in gezuurd water dooberend. De kolom was in het paviljoen van Rijsel geplaatst; de twee van hare beide polen uitgaande en in gepunte steenkool uitlopende geleiders, loopen in een luchtledig gemaakt ballon, waarin zij zich op korten afstand ontploegen. De beide hoelstoffen zijn van tegenstrijdigen aard, jeveren bij hare verbinding een licht, zoo zacht, dat het gemaakt schijnt om het ook te doen rusten en evenwel zoo groot, dat het, wij darven niet bepalen hoeveel gasvlammen kan versagen.

BELGIË

In aanmerking nemende de belangrijke der aangelandigde goederen-transporten op den Rijn-Belgischen spoorweg, heeft men thans, ondanks de onwettigheid der exploitatie van eenen spoorweg met enkel spoor, vijf treinen daags tusschen Vertiers en Aken georganiseerd, in de hoop dat de tol-functiën aan de grenzen veroorloven zullen deze dienst behoorlijk te vervullen.

Olangs is door het Amsterdamsche Handelsblad het signalement gegeven van eenen persoon, die in onderscheidene steden van Duitschland valsche wissels tot een aanzienlijk bedrag geïssueerd had, Teyens was gezegd dat die persoon het voornemen scheen te hebben van de Nederlanden te gaan exploiteren. Thans verneemt men dat hij weder dagen te Brussel in het Hôtel de la Paix, is gearresteerd geworden.

NEDERLAND

HETROGENBOSCH 5 November. Gisteren zijn bij de 1ste detachementen in deze stad gearriveerd het derde en vierde escadron van het 1ste Regiment Jansiers.

Bij besluit van den 27sten October 1843, no. 12, heeft Zijne Majesteit, ten gevolge van de door Hoogdenzelve vastgestelde nieuwe formatie van het wapen der genie, het pensioen verleend, aan:

den generaal-majoor jhr. J. van der Wijck, die van de 3de directie in artilleries; den generaal-majoor J. C. Nijboer, die van de 2de directie in artilleries; den kolonel P. J. Ackermans, chef van de afdeeling genie bij het departement van Oorlog, met toekening aan eerstgemelden van den rang van luitenant-generaal en van de 2de klasse, en van den 2den van generaal-majoor.

Bij besluit van den 27sten October 1843, no. 14, is de majoor jhr. M. van Gren, van het opgeheven 9de regiment infanterie, bij het regiment granadiers en jagers, overgeplaatst, om het bevel over het 3de bataillon van het corps te voeren; terwijl, in verband daarmee, door Zijne Exc. den Minister van Oorlog, den luitenant-kolonel Buchner, thans evengesteld bataillon commanderende, over het eerste bataillon van het corps is opgedragen.

Bij besluit van den 27sten October 1843, no. 21, is, aan den gepensioneerden kapitein der infanterie J. Huisland, het voortdurend dragen vergund van de activiteits-uniform van het wapen, waartoe hij het laatst heeft behoord.

Bij besluit van den 27sten October 1843, no. 23, is de 2de luitenant T. van de Grampel, van het 3de regiment infanterie, in zijnen rang en ancienniteit overgeplaatst bij het Oost-Indisch leger.

— 's GRAVENHAGE, 2 November. Z. M. Willem Frederik, graaf van Nassau, van wien gezegd was dat hij den winter in deze residentie zou doorbrengen, is voornemens nog een uitstap naar Berlijn te doen, en binnen weinige dagen, wellicht reeds maandag of dinsdag aangaande, te vertrekken. Men geloof echter niet dat het verblijf van Z. M. in die prussische residentie stad van langen duur zal wezen, maar dat Hoogdenzelve weldra herwaarts terug zal keeren.

H. K. H. Mevrouw de Prinses Albert van Pruisen wordt eerstdaags van hare reis in Italie te Berlijn terug verwacht.

Zijne Keizerlijke Hoogheid de grootvorst Michael wordt wederom van zijne reis in Engeland, in deze residentie terug verwacht.

— 's GRAVENHAGE, 3 November.

Ten einde, zoo veel mogelijk, te verzekeren, dat de schandelijke fraude, welke bij aangifte, uitvoer van accijsgoederen, onder genot van afschrijving of restitutie van accijs, mogt gepoogd of ontdekt worden, hare welverdiende straf nimmer ontga, heeft Z. Exc. de Minister van Justitie, ad interim mede bevestigd met de functien van Minister van Financien, bij resolutie, het van belang geacht, dat de aandacht der ambtenaren, welchen het kan aangaan, meer bijzonder gevestigd worde op de bepalingen van het tweede gedeelte van art. 216 der algemeene wet van 28 Augustus 1822 (Staatsblad No. 38), houdende, dat wanneer bij latere verificatie der bedoelde goederen, na in of oplading, eene mindere hoeveelheid, of, van het gedestilleerd eene mindere graad van sterkte bevonden wordt, dan ten uitvoer is aangegeven — en dit mindere het een twielfte der hoeveelheid en twee graden der sterkte overtreft, de doete van tienmaal den accijs van het minder bevondene, in hoeveelheid of sterkte, zal verbeurd zijn door den zee-, rivier-, ligter- of anderen schipper of den voerman die erkend zal hebben de geverifieerde goederen, zoudanig als die op de con-venten tot uitvoer staan omschreven, in deszelfs vaar- of op deszelfs voertuig te hebben in- of opgenomen, zoo nu dan, wanneer die goederen in het geheel niet in of op het vaar- of voertuig aanwezig mochten zijn. Uit deze bepalingen volgt, dat, om eene gegronde actie wegens minder bevinding of vermindering den voerman of schipper te kunnen instellen, men niet alleen behoeft zorg te dragen, dat het ontdekte te kort of vermindert behoort te worden geconstateerd; maar vooral ook, dat men, bij de in- of oplading der goederen, steeds een schriftelijk onbetwistbaar bewijs erlange, dat de schipper of voerman, overeenkomstig art. 59 der algemeene wet, werkelijk blijkt de geverifieerde goederen, zoudanig als dezelve op de con-venten tot uitvoer omschreven staan, in deszelfs vaar- of op deszelfs voertuig te hebben in- of opgenomen. Naar aanleiding van de verstaande beschouwing, heeft de tijdelijke Minister, den beeren gouverneurs den prussischen verzoek, dat de schip- en voerman, mededeelen aan zoodanige ambtenaren in de provincie, als ter zake kunnen be-

rukken worden, en om hen vooral ten ernstigste te willen aanbevelen, om toe te zien, dat het formulier, hetwelk ter constatering van des schippers of voormans boven bedoelde erkenenis voorgescreven is, steeds met de meeste nauwkeurigheid worde ingevuld, en door den schipper of voorman eigenhandig en nimmer door den stuurman of enig ander persoon, in hunne plaats, worde ondertekend; alsmede, dat dit bewijs in het bezit der administratie verblijve, en mitsdien van het consent tot uitoefening steeds worde afgescheiden; zullende de ambtenaren tevens de schippers indachtig moeten maken op de gevolgen, welke de aangegane verbintenis ten hunnen nadeele kan hebben, waardoor zijlieden dan ook niet onbedachtzaam deze verbintenis behooren aan te gaan.

— Onlangs zijn de controleurs en ontvangers der belastingen en bescreven uitgenoodigd, om aan de schatters van het slagvee in hunne controles en ontvangsten, bij elke geschikte gelegenheid, hunne verplichting te herinneren tot het schikken van slagvee op deszelfs wezeplijke waarde, ten omz. zoo veel mogelijk, toe te zien en te letten, of wel zoodanig afschaat wordt, zullende bij ontdekking dat eenig slagvee-schatter heeft gehandeld tegen de voorschriften van Art. 6 zijner instructie, gearresteerd bij resolutie van 6 October 1841, N. 112, alwaar de desbetreffende uitslag en vervanging moeten worden voorgedragen.

— De luitenants der cavalerie, welke van de onderscheidene regementen gedetacheerd, alhier sedert een jaar bij den Koning den dienst van ordonnansofficieren hebben verricht, zullen naar hunne respectieve corpsen terug keeren, en door anderen vervangen worden, en wel, zoo als men verneemt, door de volgende luitenants: Jhr. van Sneyert van Woerden, van het 1ste Reg. dragonders; Jhr. van Panhuys, van het 2de Reg. dragonders; Jhr. de Vos van Steenwijk, van het 3de Reg. dragonders; Jhr. Musquetier, van het 1ste Reg. kassiers; Jhr. Smit, auf Ahenstadt en Worbert graaf van Wassenaar, beiden van het 2de Reg. lansiers.

— In de *Leeuwarder Courant* leest men het volgende bericht uit Harlingen van den 28 October: Het kofschip *Wemelia Kranenburg*, kapitein K. K. Kiers, den 22 dezer van hier uitgezeild en geladen met dakpannen, is tusschen Maandag en Dinsdag-nacht nabij het eiland Terschelling voorgaan; twee der equipage, benevens de lode, hebben zich op eene in de nabijheid aanwezige zijnde loodsboot begeven, en hierdoor hun leven gered, terwijl vijf, waaronder de kapitein, welke het schip toen nog niet wilden verlaten, eene prooi der golven zijn geworden, nadat zij getracht hadden hun leven in eene boot, welke echter omgeslagen werd, te redden.

Mengelwerk.

Reisbeschrijving.

In het laatste nummer van de *Nathona* leest men eene beoordeeling voor, over een reisbeschrijving van den Markies de Beauvoir van Italië, welke bij de heeren J. J. Arksteyn en Zoon, vertaald is uitgegeven. De hier gelegenheid maakt de beoordeeling eenige aanmerkingen over het reizen door Italië, en de oordeelcellingen van onze Nederlanders, welke de aandacht onzer lezers waardig zijn. Het zal gade zijn dezelve te lezen, zij kunnen tot maatstaf dienen van de waarde, welke men moet hechten aan de opinien, die wel maar al te veel, ook buiten Nederland, over Italië hoort uiteten.

Zijn deze herinneringen van den Markies de Beauvoir belangrijk voor den Nederlander? — Wij gelooven van ja. Zij kunnen dienen als eene bijdrage tot eene onbekrompene beoordeeling van Italië en de Italianen, en dat is belangrijk voor ons land, waar men kwaad spreekt van de Italianen omdat zij geen Hollanders zijn, omdat zij geen Protestanten zijn, omdat de Paus onder hen woont. De godsdienstige schrijver heeft zelf gedaan, wat hij in zijnen vijf en dertigsten brief van den reiziger in Italië vordert. « Als men wezenlijk gepot wil hebben van hetgeen Italië, belangrijks aanbiedt, moet men den ouden mensch afleggen, dat wil zeggen, zijne herinneringen, zijne gevone gewaarwordingen vaarwel zeggen en zich vrij uit aan den indruk overgeven, van al het bezien, » waardige en belangrijke, dat er zich aanbiedt. » Al te vaak wordt dit door de reizigers uit het oog verloren. Wij hebben in Italië zeer dikwijls

Hollanders ontmoet, en zijne, en zoo dikwijls moesten wij bloezen over de ellendige bekrompen en kleingeestigheid der landgenooten. Hoe menig van hen wij niet in het opgedruide, vulligen Italiaan, den zwaardenkenden, phlegmatischen, stroeven Hollander, den in geld en handel verzenken bloezen zocht en wilde. Hoe menigeen konden wij niet de landgenootige vrolijkheid van den Romein bij de carnavalfeesten buitenprorige razernij toeschrijven. — En wat bedilt men al niet? De ongekunstelde gemakelijkheid, de be- moedigende vertrouwelijken van de grooten in den omgang met den mindere, houdt men voor afwezigheid van edele iudor, en zoo de wederkeertige vrijmoedigheid van de minderen in den omgang met den groote voor gebrek aan opvoeding en beschaving. Die bekrompene geesten kunnen nooit vooruit, zij zijn niet in staat, om iets hooger op te vatten, zij blijven aan kleingheden hangen en veroordeelen dan mededogenloos. Waren zij ten minsten in staat, om enig rapportement te maken en zoo de oorzaken van gebreken en zeden te leeren kennen! Maar wat het is niet geknipt naar den vorm van hetgeen zij altoos zagen en hoorden prijzen, en dat is genoeg, om het af te keuren.

En hebben wij hiermede nu alles gezegd; Neen! moeten wij antwoorden tot onze smarte, want het is tot onze schande. Dat kleingeestige, dat bekrompene van die eeuwige huikers om eigen haard, met het ligchaam al in Holland, met den geest als zij er buiten zijn, komt in alles aan den dag. Niets, niets is goed en schoon in Italië zoo het in Holland ook niet is, en is het er, dan is het daar beter en schooner. Wij mogen hier in geen bijzonderheden treden, om de kieschheid onzer lezers niet te kwetsen. Wij willen ook geene personen noemen. Maar het verregaande, in deze zaak, van eenen man, die genoegzaam onder ons bekend is en die zich op zijn reizen voor een groot en belangrijk personaadje tritaf, mogen wij met geen stilzwijgen voorbijgaan. Hij kon maar volstrekt geen goed in Rome vinden. Noch het volk, noch de gebouwen, noch de gebreken mochten zijne goedkeuring wegdagen. Raud eens, lezer, wat hij van de Pieters-kerk, dat wonder, die wezenlijke uitdrukking van al de schoone kunsten te zamen, dacht? Zij scheen hem een dansaal te zijn! — Zulke beledigers van de talenten van *Michel-Angelo*, *Rafaële*, *Dominichino* enz. moest men voor altoos blinddoeken, als zij in de nabijheid van een mees- terstuk der kunst konden.

Maar gelukkig dat niet al onze landgenooten van dien stempel zijn! Wij hadden het geluk en het genoege, onder anderen eenen protestant in Italië te leeren kennen, die redelijk over de Italianen dacht en zo hoog schatte. Hij was bijlig in zijne oordeelvelling, omdat hij meer universeel was; zijne gdele ziel was voor de harmonie gestemd, hij gevoelde.

En dat zij genoeg over de onzen in het bijzonder, nu nog iets over de grootere menigte van protestanten in het algemeen.

Godsdienstmaat, en vooroordeelen tegen het Katholisme kunnen in Italië, ja zelfs in Rome door die grootere menigte niet onderdrukt worden. Menige bijzonderheid ten aanzien aanzien kan ieder mededeelen, die een enigen geruimen tijd te Rome heeft doorgebracht, en een enkele daarvan moge hier eene plaats vinden.

Het is in de goede week van 1841. De Pieters-kerk is opgevuld van Fremdelingen. Het dertiental arme priesters verbeidt den Paus. Daar nadert in edele houding de eerbiedwaardige grijsaard, zijn gelaat teekent remand, die diep doordrongen is van het verhevene en heilige tevens, dat hij gaat verrigten. Een zijner kamerheeren overhandigt hem het bekken met water, hij omgordt zich en het bijna achtigjarige Opperhoofd der kerk valt bevende op zijne knieën voor die priesters neder, wascht hun de voeten, en kust die. — In wien kan bij zulk eene aandoenlijke phgigheid een on- edele gedachte opkomen? In den protestant, lezers,

die tot de kring, welke hem omgeeft, zegt: het is maar om het volk te misleiden.

Maar ook hier kunnen wij tot ons genoege eene stichtender anecdote van beter gezinde Protestanten daar tegenover stellen. — Die protestanten leert men kennen, wanneer h. v. de Paus den zegen geeft. Men vonden dat meer, dan eene bij-

Op het groote plein voor de Pieters-kerk ver- dringt zich de toegesloede menigte, vijftig a zes- tig duizent menschen, men kan zeggen van elk wereldeel, wachten daar in de grootste spanning, het oogenblik, op hetwelk de Paus den zegen geven zal. Nog duurt het zware klokkengelal voort, nog baldort het kanon, dog is er een onzeker, en ver- werd gewoel onder die menigte van menschen. — Maar daar verschijnt de Paus op de hooge balkon boven het portaal der kerk. Eene stilte, gelijk aan die van het rijk der dooden, heerscht. Hoe steert die stille het gemoed tot hooger gewaarwording? De Paus staat van zijnen draagstoel op en heft zijne bevende handen hemelwaarts, dat tref u tot in het diepste der zielen. Wat Katholiek is en menig protestant buigt zich, knielt neder, en de nog zoo mannelijke stem van den ouden *Gregorius* zult over die neergeknieldde schaar: « de almachtige God, de vader, de Zoon en de h. Geest » zegene u; » en ieder herhaalt in zijn binnenste: God zegene ons. O hoe wel gevoelt zich de Katho- liek op zulk een oogenblik! Maar welke zijn de gewaarwordingen van den protestant? God alleen kent ze. Wij mogen slechts van sommige tranou- dunschoonen, welke in haune oogen tuitelen. —

Onze lezers kunnen uit het voorgaande opgemaakt van waar die zoo velerlei geest komt, welke en gesprekken en boeken beziele van reizigers in Italië. Wij willen nu nog een paar woorden zeggen over het geloof, dat men aan de verhalen van zoo vele reizigers kan sehenken.

Het moet ongetwijfeld menigen lezer van reis- beschrijvingen verwondering baren, dat derzelver schrijvers zoo nauwkeurig tot in de geringste kleinigheden, over Italië en het volk zijn ingelicht. Doorgaans toch houden zij er zich weinige maanden op, en weinige dagen in eene en dezelfde stad. Hoe komen zij dan alles te weten? — Dat gaat zeer gemakkelijk. —

Men neemt eenen *Cicero*, zoo noemt men in Italië een gids, en die levert in weinige uren stof genoeg voor eene lange reisbeschrijving? Maar wat zijn nu die *Cicero*? De naam waarmede ze de Romein bestetupelt duidt het genoegzaam aan. Hij noemt ze *Cinoroni*, dat is in goed Hollandsch: *grote ezels*. En waarlijk het zijn gelukzoekers, die eenige woorden gebrekkig Fransch of Engelsch spreken, en voor het geld van den reiziger alles van den vreesdeling barm goed of kwaad vertel- len van den Paus, vorst, bestuur, land enz. Nooit ontbreekt hun het antwoord op de reizigers vragen. — Daar staat een oud stuk muurs, gij vraagt aan aan uwen *Cicero*, wat dat is, en hij, die niet zeggen kan, ik weet het niet, als hij het niet weet, verzekert u met de niterste vrijmoedigheid: het is (b. v.) een overblijfsel van den tempel der *Vrede*. En de reiziger, die de gezegden van zijnen *Cicero* voor zeker, als waren het Godspraken, houdt, schrijft in zijn dagboekje op, daar of daar staat een overblijfsel van het paleis der Cesars. — Wat wij hier van een onverschillig iets zeiden, is ook toepasselijk op het zbdelijke, en men oordele nu, wat er van zoo menigen schrijver te houden zij, die ons de tegenwoordigste dingen verhaalt op naam van de Italianen zeken.

PROTESTANTSCHESCHATTING DER PROTESTANTSCHES MISSIONEN.

De *Allgemeine Zeitung*, een dagblad, hetwelk te Leipzig verschijnt, en het orgaan is, dat bij het stellige protestantismus in Duitschland, het meest in aanzien en ook somtijds het bijtendst is, ver- klaart zich in deze bewoordingen over de sioring

van een algemeen protestantsch synode, in het groot-hertogdom Baden, en over de godsdienstige oefeningen en de catechisatie, welke daarvan het voornaamste onderwerp zijn geweest.

Ofschiet de verordeningen van de algemeene synode, onder zekere opzichten, hare goede tijds hebben, is het een wel tijd, eenige zedige opmerkingen over deselve te maken.

Het is alvorens noodig een vraag te doen: Is de protestantsche kerk (als eenzame bestaande) in de waarheid te zeggen, bestaan er slechts protestantsche gemeenten (of christelijke kerk) is de protestantsche kerk met hare leerstelling van het vrije onderzoek (der H. Schrift en hare vrije uitlegging, geschiedt voor de missien bij mij of meer wilde volken? En zal de protestantsche missionaris niet genoodzakt zijn zelf van deze leer afstand te doen, om zijn nieuw-bekeerden te verzekeren, dat hetgeen hij hun oordeelwijst een onfeilbare zekerheid is, dat wil zeggen, dat krachtens hante houdingshoudt dan bekeerders, zij genoodzakt zijn op te houden protestanten te zijn? Zullen zich in ieder land wettensprotestantsche misie eenigen goeden uitlag verkregen heeft, geene nieuwe sekten ontstaan, overoerkoetsing de denkbeelden, de zaden en de bijzondere gewoonten der nieuwbekeerden? Zulk een voorzeker gelooft, en zonder een volstrekt middelpunt der leer en der ritus, zullen vele deze sekten veel meer van de protestanten afwijken, en hun nog tegenrijdiger worden dan de Katholieke Kerk selve is. Er bestaat dus voor de protestanten geene gegronde reden om met die Kerk mede te dingen. De Katholieke ritus, met derzelver oorspronkelijk berekend, worden intrek der sinnen en dat der gevoelens, dan de protestantsche eeredienst, noemt met hare niet zoo gestreng vordering veel gemakkelijker in het hart van den wilde opgenomen worden dan het protestantisme, met dezelfde eenvoudige ritus en gestreng leerstellingen.

Daarboven, bezigt de Katholieke kerk in haar middelpunt van eenheid en in een vastgestelde gestreng bepaalde leerstelling, waarvan zij geene verandering hoegenaamd toelaat, een zeker middel om de nieuwe christelijke gemeenten, die het haar gelukt is te stichten in een volkomene verbroedering onder elkander en met hare moeder-kerk te houden. Maar als het gebeurt, hetgeen nog erger is, dat Katholieke en protestantsche missionarissen zich te gelijker tijd in een zelfde strek vestigen; als zij noodzakelijk elkander bestrijden, elkander verkleurende, dat hunne leer valsch is, en dezelve verwoekende, hoe zal het dan den eerbied van het christendom, het geloof en de onfeilbaarheid van dezelve leer en het rijk der kerk gelukken om zich te vestigen? Nout zal dit groote goed kunnen vervuld worden? Het is daarom klaarblijkelijk beter aan de Katholieke kerk het werk der mission over te laten, dat zij reeds selven gevee met vrucht ten uitvoer brengt, en de wachten dat de tijd een nieuwe herovering en de jonge gemeente te weeg brengt, want de gize is geen bestanddeel, hetwelk geschikt is voor het christendom bij dezelfde gebuorte.

Uit deze laatste woorden, kan men besluiten dat de ongeensbare nuzinnigheid van het protestantisme, in dezelfde jong bestaan, altijd de afscheuring der christelijke gemeenten onder elkander is. Een vreedende volmaking, welke het van den tijd verwacht. Dit is bekennen, dat het zelf door den tijd is voortgebracht, dat lotis zeggen, dat het slechte het voorbeeld van het beginsel aller bestaande veranderlijkheden is, welker van de wezenlike vrucht van het onveranderbare woord Gods te zijn, zoals het zoekt te schijnen. Voor het overige zijn deze verklaringen, afkomstig uit het groote orgaan van het protestantisme, dat derzelver algemeenheid, zoo gegrond, zoo waar en zoo bevestigd is, dat de Katholieke kerk en de protestantsche kerk, die in de afgescheidene broeders kunnen aanbevelen.

(Uniers)

Het mag verwonderd sta, dat het protestantisme, hetwelk vasten zagen en heeft afgeschalt, en onder andere inschikkingen, ook den eelbreuk veroorzaakt, hier tegen over het Katholicisme geroemd wordt, en deszelfs gestrengere want is.

Advertentien.

De Raad van Administratie VAN HET FONDS VAN KLEEDING EN WAPENING VOOR DE BEAMTEN DER LINEDIENST, in NOORD-BRABAND,

brengt ter kennis van wien het aangaat, dat bij besluit van den Heer STAATSRaad GOVERNOR van dat Gewest, dd. 10 October 1843 G. N. 19, is gearresteerd een Reglement, waarbij hoofdzakelijk bepaald, dat ingaande met den 1 Januarij 1844, geen LINEDIENSTBEAMTE zich eenige KLEEDING, WAPENING of UITRUSTING-STUK mag aanschaffen, noch dragen dan hetgeen uit voornoemd fonds wordt verstrekt, weshalve tegen dien tijd een algemeen openbare aanbesteding van de, onder een tijdstuk van twee jaren, id. iswaren, benoemdigheden, waaronder ook het SCHOEISEL der beamten is begrepen, zal plaats vinden en waarvan den justien dag nader door het *Provinciaal Dagblad*, zal worden bekend gemaakt.

De Hertogenbosch, den 31. October 1843.

De Raad van Administratie voorn.

W. H. KUIJPER, GZ. Hoofd-Inspecteur, Voorzitter.
J. M. d'HARYANT, Linie-Inspecteur, Leden.
A. J. METZLAR, Arrond.-Inspecteur, Leden.

Verkoop van RIJKS-PAARDEN.

De Notaris, VAN DE VEN, te Hertogenbosch, zal op Dinsdag den 14 November 1843, des middags ten twaalf ure, op de Paradeplaats aldaar, tegen da d'elijke betaling, in het openbaar verkoopen:

DERTIG STUKS OVERCOMPLETE PAARDEN, behoorende tot het 1ste Regiment Lanciers, welke Paarden een uur te voren ter verkoopplaats kunnen worden bezigtigd.

F. J. M. RITS, Notaris, residentende te Hertogenbosch, zal voor zijne principalen, op Zaterdag den 11 November 1843, des avonds ten zes ure, in het kindhovensch kofshuis, te Hertogenbosch, in het openbaar knaal verkoopen:

BINNEN DE STAD 'S HERTOGENBOSCH.

1e Koop. Een goed ter nering staande KOOPEMANSHUIS van oude grasmid de Posthoorn, met ERF en OPENPLAATS, in de Vugterstraat op den hoek van het Straatje naar Kuipertjeswal.

Te aanvaarden op 1 Mei 1844.
Sttaande met de Slagen op f 2000,00.

2e Koop. Een HUISJE met een daaraan onder een dak gebouwd PAARDENSTAL en ERVEN, aan Kuipertjes wal nabij de manège.

Sttaande met de Slagen op f 350,00.

De gemelde twee koopen in massa staande met de slagen f. 2275,00.

3e Koop. Een in de laatste jaren geheel vernieuwd HUIS, waarin met goed succes een TAPPERIJ wordt uitgeoefend, met ERF en OPENPLAATS, op het Oriheneinde op den hoek van het Bokhovenstraatje.

Te aanvaarden op 1 Februarij 1844.
Sttaande met de Slagen op f 1025,00.

4e Koop. Een HUIS met ERF en OPENPLAATS in de Schilderstraat.

Sttaande met de Slagen op f 650,00.

5e Koop. Een groot PAKHUIS of MAGAZIJN, achter de St. Janskerk, bij of op het St. Jans Kerkhof, groot 1 R. en 20 El.

Sttaande met de Slagen op f 650,00.

ONDER DE GEMEENTE MAREN.

6e Koop. Een groot LANDBOUVERS HUIS, met SCHUUR, ERVEN, TUIN, BOOMGAARD en BAKHOUT, nabij den Marsdijk, ter plaatse het Dorp Maren, te samen groot 35 Rooden en 6 Ellen; een perceeltje HAKHOUT buitendijks groot 4 Rooden en 60 en een voorpoorting van willige Boomen.

Te aanvaarden op 1 Mei 1844.
Sttaande met de slagen op f 450,00.

Verkoop Drie Perceelen allerbest BOUWLAND, op den hoek der Weijsteeg, genaamd de grante en kleine Hoekhof, te samen groot 1 R. 8 R. en 60 E. mitsgaders een Perceel HAKHOUT groot 14 R. en 70 E.

Sttaande met de slagen op f 1080,00.

7e Koop. Een Perceel BOUWLAND, in den Polder het Laag Nieuw, genaamd de Rogge of Rookdamp, groot 1 R. 22 R. en 70 F.

Sttaande met de slagen op f 185,00.

8e Koop. Een Perceel allerbest BOUWLAND, op het Kerkveld groot 78 Rooden.

Sttaande met de slagen op f 600,00.

Nadere onderrigting is te bekomen ten kantore van den Notaris RITS voornoemd.

Verkoop OVERCOMPLETE PAARDEN

T. L. B. U. D. C.

G. DAAMEN Deurwaarder, zal op Vrijdag den 10 November 1843, 'smorgens ten 11 uren op den Heuvel, om konstant geld verkoopen:

30 STUKS OVERCOMPLETE PAARDEN van het Eerste Regiment Lanciers. Zullende dezelve een uur voor den Verkoop aldaar te zien zijn.

De Ondergeteekende verzinkt zijne geerde begunstigers hunne brieven en Belangen ten nader order te adresseren aan de Heeren VERHULST en ERNOL, Logementhouders in de Wijk de man op de Viscotmarkt te s Bosch. J. W. NOTERMANS Mr. Succadeur.

Op Dinsdag den 14 November 1843, des namiddags om 3 ure, zal er door den Vengdumgeester JOHANNES DE BRUIJN, ten zijnen Vengduhuize in de St. Jansstraat te s Bosch, worden overgaan tot de Verkoop van onderscheidene RIJTOEGEN, Bestaande in: Eene REISKOETS, CALECHE, KRENEBOE, een bijna geheel nieuwe DROSKIE, geschikt voor een en twee Paarden, WILBURGIES, KARNELJES op Voeren en Riemen, enkele en dubbelde CHAIS, eenige PAARDENTOEGEN en hetgeen verder zal worden geveld.

Welke GOEDEREN den dag der Verkoop van des voormiddags negen tot des namiddags drie uren voor een ieder zullen te zien zijn.

B E R I G T.

De Notaris BLOEMARTS, residentende te Weert, zal ten verveel van de heer PIETER GRUITHUIJSEN en s. publiek verkoopen:

1e Eene aanzienlijke heehle en veldoorruimerde, allezins voordeelger nering staande HUIZINGE met OPYAART, ruijpe BINNENPLAATS, SCHUUR, STALENGEN, BAKHUIS en TUIN, gelegen te Weert, aan de Maaspourt, bekleedende een gezamenlike grootte van 20 Rooden 12 Ellen, reuende ter eene den heer JAN FRANCISCUS PETERS, en ter andere zijde de Weduwe LAURENS WUKERS.

2e Een Perceel TUIN, BOOMGAARD en BOUWLAND, tegen over voornoemde HUIZINGE gelegen genaamd de Bleek, groot 23 Rooden 8 Ellen, reuende ter eene WILHELMUS KULLEN, en ter andere zijde de Weduwe WATTHUS WESIENS.

Deze vaststellen zullen eerst afzonderlijk en daarna in massa worden uitgeveeld.

De Propositionele toewijzing zal plaats hebben Maandag den 13 November 1843 en de Finale Maandag den 20 derzelfde maand, telkens om 3 uren namiddag, in het Logement de Rookdamp te Weert.

MEURS VAN AMSTERDAM.

Hetel, Zaterdag 4 November 43, houd a

W. S. 2e p. 55, 54. Dit 5 p. 100. 5 p. 94, Dit 5 p. 78, 77. 1. 5 p. 99, 98. 2. 5 p. 97, 96. 3. Dit 5 p. 21, 22. Dit 3 p. 30, 31. 4. 5 p. 23, 24. 5. Dit 4 p. 90, 89. 6. Dit 5 p. 90, 89. 7. Dit 5 p. 90, 89. 8. Dit 5 p. 90, 89.

Ter Druk, van D. A. A. DE ROOL, te s Bosch.